ööl mängis Timsi igatsevalt hommikuvalgeni. Alles aovalguses uinusid Timsi ja Ahjuli.

Varsti aga, kui punane päike aknast kiiri sisse heitis, ärkasid inimesed. Eluruumid kajasid nende kõnedest ja ruttavatest sammudest. Ahjutagused elanikud magasid väsinult lõunani. Ärgates tundis Timsi lillede lõhna. Aken peab olema avatud, arvas roheline ritsikas katsesarvedega kobades.

„Tere, tere, magajad!“ hüüdis korraga suur pruun isane kilk. Kohkunult vaadati võõrast, kes Ahjulit õrnalt tervitas. See oli saunakilk, kes oli tulnud Timsit otsima, et talle tuua sõnumeid Rohelise Päikese Maa kuningannalt.

„Sind peetakse juba hukkunuks!“ seletas saunakilk ritsikale, kes nüüd kohe otsustas koju reisida. Saunakilk proovis mängida. Teda kuulasid tähelepanelikult Timsi ja Ahjuli.

„Kas lubad mulle, et talveks sinu juurde võiksin jääda?“ küsis mängu lõpul saunakilk Ahjulilt.

„Jah,“ sosistas Ahjuli rõõmsalt. „Sind olen ma juba kaua oodanud!“

Timsi jättis mõlemad jumalaga ja hüppas siis ahju tagant põrandale. Praegu oli eluruum inimeste

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 83